

C-3/09. sz. ügy

Erotic Center BVBA

kontra

Belgische Staat

(a hof van beroep te Gent [Belgium] által benyújtott elztes döntéshozatal iránti kérelem)

„Hatodik HÉA-irányelv– A 12. cikk (3) bekezdésének a) pontja – H. melléklet – Kedvezményes HÉA-mérték – A »moziba szóló belép?jegyek« fogalma – Egyszemélyes, választott filmek megtekintésére szolgáló kabin”

Az ítélet összefoglalása

Adórendeletek – Jogszabályok harmonizálása – Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – A tagállamok azon lehet?sége, hogy bizonyos termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kedvezményes adómértéket alkalmazzanak

(77/388 tanácsi irányelv, H. melléklet, hetedik kategória, els? bekezdés)

A 2001/4 irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388 hatodik irányelv H. melléklete hetedik kategóriájának els? bekezdése szerinti moziba szóló belép?jegy fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem vonatkozik a fogyasztó által a választása szerinti egy vagy több film vagy filmrészlet olyan magánhelyiségben való megtekintéséért fizetett összegre, mint amilyenek az egyszemélyes, megtekintésre szolgáló kabinok.

Ugyanis amellett, hogy a moziba szóló belép?jegy fogalmát a szokásos jelentésének megfelelően kell értelmezni, a hivatkozott H. melléklet hetedik kategóriájának els? bekezdésében felsorolt különböz? események és létesítmények közös jellemvonása többek között, hogy a közönség hozzáférése elztes belép?jegy váltását feltételezi, amely az azt megfizet? valamennyi személy részére az ezen eseményekre és létesítményekre jellemz? kulturális és szórakoztató szolgáltatások együttes igénybevételéhez való jogot biztosít.

(vö. 16., 17., 19. pont és a rendelke? rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2010. március 18.(*)

„Hatodik HÉA-irányelv – A 12. cikk (3) bekezdésének a) pontja – H. melléklet – Kedvezményes HÉA-mérték – A »moziba szóló belép?jegyek« fogalma – Egyszemélyes, választott filmek

megtekintésére szolgáló kabin”

A C-3/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a hof van beroep te Gent (Belgium) a Bírósághoz 2009. január 8-án érkezett, 2008. december 23-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Erotic Center BVBA**

és

a **Belgische Staat**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: C. Toader tanácselnök, K. Schiemann (előadó) és P. Kris bírák,

előtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. január 28-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Erotic Center BVBA képviseletében J. van Besien advocaat,
- a belga kormány képviseletében M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében D. Triantafyllou és W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a előtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a előtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2001. január 19-i 2001/4/EK tanácsi irányelvvel (HL L 22., 17. o.; magyar különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 341. o.) módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) H. melléklete hetedik kategóriájában szereplő „mozi” fogalmának értelmezésére irányul.

2 E kérelmet az Erotic Center BVBA (a továbbiakban: E. Center) és a Belgische Staat [belga állam] között, a kedvezményes hozzáadottértékadó (a továbbiakban: HÉA) mértéknek, az E. Center által az e társaság helyiségeiben található, filmek megtekintésére szolgáló egyszemélyes kabinok használata után kapott összegekre történő alkalmazása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették el?

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 A hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontja kimondja:

„A [HÉA] általános mértékét minden tagállam az adóalap százalékában határozza meg, és ez azonos a termékértékesítésre [helyesen: termékértékesítésekre] és a szolgáltatások nyújtására is. [...]

[...]

A tagállamok alkalmazhatnak egy vagy két kedvezményes adómértéket is. Ezen adómértékeket, amelyek nem lehetnek 5%-nál kisebbek, az adóalap százalékában határozzák meg, és csak a H. mellékletben meghatározott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások kategóriáira lehet alkalmazni.”

4 A hatodik irányelv „Az olyan termékek és szolgáltatások jegyzéke, amelyek értékesítésére kedvezményes HÉA-mértéket lehet alkalmazni” című H. melléklete különböző kategóriákat sorol fel. A hivatkozott melléklet hetedik kategóriájának szövege a következő:

„Show-műsorokra, színházakba, cirkuszokba vagy vásárokbba, vidámparkokba, koncertekre, múzeumokba, állatkertbe, moziba, kiállításokra vagy más kulturális eseményre és létesítménybe szülő belépőjegyek.

Műsorszóró szolgáltatások vétele.”

A nemzeti szabályozás

5 A hozzáadottértékadó mértékének megállapításáról és a termékeknek és szolgáltatásoknak az adó mértéke szerinti besorolásáról szóló, 1970. július 20-ai 20. belga királyi rendelet (a továbbiakban: 20. királyi rendelet) 1. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy kedvezményes 6%-os HÉA-mérték alkalmazandó a hivatkozott rendelet mellékletének A. táblázatában megjelölt termékekre és szolgáltatásokra.

6 A hivatkozott A. táblázat XXVIII. kategóriájában az alábbi szolgáltatások szerepelnek:

„A kulturális, sport- vagy szórakoztató létesítményekbe szülő belépőjegyek és a létesítmények használati jogának biztosítása, kivéve

- a) a szórakoztató automaták használati jogának biztosítását;
- b) az ingóságok használatának átengedését.”

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

7 2004. szeptember 15-én az adóhatóságok adóellenőrzést tartottak az E. Centernél a HÉA-szabályozás 2004. január 1-je és június 30-a közötti időszakban történő alkalmazására

vonatkozóan. Ezen ellenőrzést követően a hivatkozott hatóságok 2004. november 9-én az E. Center terhére utólagos adómegállapítást tartalmazó jegyzőkönyvet vettek fel, mivel az utóbbi az általános 21%-os adómérték helyett tévesen alkalmazta a kedvezményes, 6%-os HÉA-mértéket a filmek megtekintésére szolgáló egyszemélyes kabinok rendelkezésre bocsátásából származó bevételekre. 48 454,36 euró állítólagosan kijátszott HÉA-t és 4 840 eurót kitevő bírságot róttak az E. Centerre.

8 Miután a hivatkozott összegek tekintetében 2004. december 24-én fizetési meghagyást bocsátottak ki az E. Center számára, az utóbbi a hivatkozott fizetési meghagyás megsemmisítésére irányuló keresetet nyújtott be 2005. március 22-én a rechtbank van eerste aanleg te Brugge-hez. Mivel e keresetet a bíróság a 2007. szeptember 10-i ítéletében elutasította, az E. Center fellebbezést nyújtott be a hof van beroep te Genthez e határozat ellen.

9 A hivatkozott bíróság elítélte az E. Center azt állította, hogy a filmet vetítő, szóban forgó kabinok a 20. királyi rendelet melléklete A. táblázatának XXVIII. kategóriája szerinti „kulturális, sport- vagy szórakoztató létesítmények” kategóriájába tartoznak, mivel ugyanis az ilyen kabinok a hatodik irányelv H. melléklete hetedik kategóriája szerinti „mozinak” minősülnek, amint azt a holland bíróságok már megítélték. Az E. Center szerint különösen az ülőhelyek száma, a vetített film jellege vagy az alkalmazott vetítési technika nem bír jelentőséggel e minősítéskor.

10 A maga részéről a belga kormány azon az állásponton van, hogy a hivatkozott kabinokban nyújtott szolgáltatások a hivatkozott XXVIII. kategória szerinti „szórakoztató automaták” fogalmának felelnek meg, mivel a filmvetítés elindítása egy készülékbe történő érmebedobással történik, és fennáll a választás módosításának a lehetősége. A belga kormány szerint az ilyen kabinok nem minősülnek „mozinak”, mivel nem olyan helyiségek, ahol valamely csoport együtt nézi egy és ugyanazon filmet, amelynek vetítése a nézők közbenjárása nélkül kezdődik, akik egyébiránt előre megváltották rá a belépőjegyüket.

11 A kérdést elterjesztő bíróság eladja, hogy a 20. királyi rendelet melléklete A. táblázatának XXVIII. kategóriáját elfogadva a belga jogalkotó a hatodik irányelv H. melléklete hetedik kategóriájával összefüggésben értelmezett 12. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt lehetőséggel élt, így ezen XXVIII. kategóriát úgy kell értelmezni, hogy abba beletartoznak többek között az e hetedik kategória szerinti mozik. A hivatkozott kérdést elterjesztő bíróság álláspontja szerint a nemzeti szabály hatodik irányelvvel és az abban foglalt egységes fogalmakkal való összeegyeztethető értelmezésének szükségessége azzal jár, hogy ha a szóban forgó kabinok a hivatkozott irányelv értelmében moziknak tekintendők, nem minősíthetők a hivatkozott XXVIII. kategória szerinti szórakoztató automatáknak, és a kedvezményes 6%-os adómértéket kellene rájuk alkalmazni.

12 E körülmények között a hof van beroep te Gent az eljárást felfüggesztette, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A [hatodik irányelv] H. mellékletének [hetedik kategóriája] szerinti „mozinak” tekinthető-e a zárható helyiségből álló olyan kabin, ahol csak egy személy fér el, aki díj ellenében képernyőn filmeket nézhet, aminek során a filmvetítést pénzérme bedobásával maga indítja el, különböző filmek közül válogathat, és a díjnak megfelelő időtartam alatt folyamatosan módosíthatja a vetítendő filmre vonatkozó választását?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésről

13 Amint az a szövegéből kitűnik, a hatodik irányelv H. melléklete hetedik kategóriájának első bekezdése a különböző kulturális és szórakoztató eseményekre és létesítményekre szóló „belépőjegyekre” vonatkozik (lásd a C-109/02. sz., Bizottság kontra Németország ügyben

2003. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2003., I/12691. o.] 25. pontját), amelyek sorába tartoznak többek között a „mozik” is.

14 Mivel a hatodik irányelv nem határozza meg a hivatkozott H. melléklet hetedik kategóriájában érintett, moziba szóló belépőjegy fogalmát, e fogalmat a hatodik irányelv összefüggéseit figyelembe véve kell értelmezni (lásd ebben az értelemben a C-83/99. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2001. január 18-án hozott ítélet [EBHT 2001., I/445. o.] 17. pontját).

15 E tekintetben, és amint azt a Bíróság korábban már megállapította, a hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy a tagállamok számára elismert lehetőség, hogy egy vagy két kedvezményes HÉA-mértéket alkalmazzanak azon elvtől való eltérésként, miszerint az általános mérték az alkalmazandó. Továbbá e rendelkezés szerint a kedvezményes HÉA-mértékeket kizárólag az ezen irányelv H. mellékletében szereplő termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében lehet alkalmazni. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy szigorúan kell értelmezni az olyan rendelkezéseket, amelyek eltérést engedélyeznek valamely elvtől (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 18. és 19. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

16 Ebből következik többek között, hogy a moziba szóló belépőjegy fogalmát a szokásos jelentésének megfelelően kell értelmezni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 20. pontját és a Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélet 23. pontját).

17 Továbbá amint azt a belga kormány és az Európai Bizottság hangsúlyozta, meg kell állapítani, hogy a hatodik irányelv H. melléklete hetedik kategóriájának első bekezdésében felsorolt különböző események és létesítmények közös jellemvonása többek között, hogy a közönség hozzáférése elzárts belépőjegy váltását feltételezi, amely az azt megfizető valamennyi személy részére biztosítja az ezen eseményekre és létesítményekre jellemző kulturális és szórakoztató szolgáltatások együttes igénybevételéhez való jogot.

18 A fentiekből következik, hogy a hatodik irányelv H. melléklete hetedik kategóriájának első bekezdése szerinti moziba szóló belépőjegy fogalma a szokásos jelentésére és a fogalmat tartalmazó rendelkezés közvetlen összefüggéseire tekintettel nem értelmezhető úgy, mint amely kiterjed a fogyasztó által a választása szerinti egy vagy több film vagy filmrészlet olyan magánhelyiségben való megtekintéséért fizetett összegre, mint amilyenek az alapügyben szóban forgó kabinok.

19 Az elzárts döntéshozatalra elterjesztett kérdésre azt kell tehát válaszolni, hogy a hatodik irányelv H. melléklete hetedik kategóriájának első bekezdése szerinti moziba szóló belépőjegy fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem vonatkozik a fogyasztó által a választása szerinti egy vagy több film vagy filmrészlet olyan magánhelyiségben való megtekintéséért fizetett összegre, mint amilyenek az alapügyben szóban forgó kabinok.

A költségekről

20 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2001. január 19-i 2001/4/EK tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv H. melléklete hetedik kategóriájának első bekezdése szerinti moziba szóló belépőjegy fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem vonatkozik a fogyasztó által a választása szerinti egy vagy több film vagy filmrészlet olyan magánhelyiségben való megtekintéséért fizetett összegre, mint amilyenek az alapügyben szóban forgó kabinok.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: holland.